వినోదం - విషాదం

చిన్నప్పుడు ఆకతాయితనంగా చేసినతప్పులు, పెద్దయిన తరవాత కూడా గుర్తుకొచ్చినప్పుడల్లా, మనస్సును ఎంతో బాధిస్తుంటాయి. వినోదానికిపోతే విషాదం ఎదురౌతుందని అప్పుడు అనుకోలేదు.

మేము ఫిఫ్తుఫారం చదువుకుంటున్న రోజులు. మాఊరు గోదావరిగట్టున ఒక పల్లెటూరు. మేము మొత్తం అయిదుగురము. అందులో డేవిడ్ నేను, శాస్త్రిమాత్రం ముఖ్యులం. మా ముగ్గురిలో డేవిడ్, వయస్సులో, అల్లరిలో, అల్లరికి అవసరమయిన తెలివితేటలలో పెద్దచెయ్యి. చదువుమీద శ్రద్ధ అంత ఎక్కువగా ఉండేదికాదుమాకు. ఎప్పుడూ క్లాసులో తిట్లు తింటం, బెంచీలు ఎక్కటంతోటే సరిపోయేది. శని, ఆదివారాలు వచ్చినాయంటే చాలు - దేవాలయంలోచేరి కబుర్లు చెప్పుకుంటూనో, గోదావరి గట్ల వెంట తిరుగుతూ పడవషికార్లు వెళ్లడంతోనో, లేకపోతే చెట్లు పుట్టలు ఎక్కడంలోనో గడిపేసే వాళ్లము.

మా ఊళ్లోనే 'తాతయ్య' అనే ఆయన ఒక రుండేవారు. చాలా మంచివాడు. అందరితోటీ కులాసాగా కబుర్లు చెబుతూ కలసిమెలసి ఉండేవాడు. అందరితో కంటే మాతో ఎక్కువ ఆప్యాయంగా చనువుగా ఉండేవాడు. మాకెప్పుడూ చిత్రవిచిత్రమైన కథలు వినిపిస్తుండేవాడు. ఒకరోజున యిలానే దయ్యాల విషయంలో మాకూ, ఆయనకూ వాదనపడింది.

"మీరు వెయ్యిచెప్పండి, లక్ష చెప్పండి! దయ్యాలు ఉన్నాయని ఘంటాపథంగా చెప్పగలను!" అన్నాడు తాతయ్య బల్లగుద్ది.

"కాని మామూలు దయ్యాలు అందరికీ కనిపించవు— రాక్షసగణాన్ని పుట్టినవాడికితప్ప! కొరివి దయ్యాలయితేఅందరికీ కనిపిస్తాయి. నేను స్వయంగా చూచాను కూడా

జె. సత్యనారాయణ (సత్యశ్రీ)

చాలాసార్లు! నెత్తినపెద్ద అఖండం ఎప్పుడూ వెలుగుతూ ఉంటుంది. జుట్టువిరబోసుకుని, ఒకకొరివి చేత్తో పట్టుకొని తిరుగుతూ ఉంటుంది. కొన్నిపెంకి దయ్యాల్యయితే మనుషుల్ని జడిపిస్తాయికూడా! అప్పుడు ఏకొంచంజంకినా మనపనిపట్టినయ్యన్నమాటే...!"

గాలిలోకొన్ని మండేపదార్థాలు ఉండి అలాకనిపిస్తూ ఉంటాయని, కొరివి దయ్యాలనేవిలేవని, అదివట్టి భ్రమేనని ఎంతోచెప్పాము. మా సైన్సుమాస్టరుగారు క్లాసులోచెప్పినదంతావల్లించాము. కాని తాతయ్య మేముచెప్పినది వినిపించుకోలేదు.

ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయే ముందు నన్నూ శాస్త్రిని ఆపుచేశాడు డేవిడ్. "ఇప్పుడు తాతయ్యచెప్పినదాన్నిబట్టిచూస్తుంటే నాకొకమంచి ప్లాను తడుతున్నదిరా!" అన్నాడు డేవిడ్నవ్వుతూ "మొన్న మనకరణం గారింటి ప్రక్కనుండే అచ్చమ్మనే ముసలమ్మచచ్చిపోలేదూ? ఆముసలమ్మకు తాతయ్య నలభై రూపాయలబిల్లుకు బాకీఉన్నాడు. ఆవిడకు ఇంకెవరూ లేరుటగా! ఆసొమ్మంతా తాతయ్యదే అయిపోతుంది. అందుకని దాన్ని మనమిప్పుడు రాబట్టుకోవచ్చు."

"అంటే ఆ కొరివిదయ్యపువేషం మనం వెయ్యాలన్నమాట."

మొదటవాడి ఉద్దేశ్యంతో ఏకీభవించలేక పోయినాము. కాని తరువాత ఒప్పుకున్నాము. ఈ ప్లాను వేసుకున్న అయిదవనాడే పొరుగూర్లో "భాగోతం" వేస్తూ ఉన్నారు. డేవిడ్, శాస్త్రి, నేను ఆసాయంత్రమే తాతయ్య దగ్గరకు వెళ్లి ఆవీధి నాటకాన్ని గురించి గొప్పగా పొగిడేశాము.

మా ఊరునుంచి ఆ వీధినాటకం ఆడే ప్రదేశానికి వెళ్లాలంటే పొలాలమీదుగా, కాలిబాటన వెళ్లాలి. వేసవికాలం కావటంవల్ల అంతా బయలుగావుంది. ఆఊరికీ, మాఊరికీ సరిగ్గా మధ్యలో, కాలిబాటకు కొంచెం దూరంలో రెండు పెద్ద మర్రిచెట్లు ఒకటిగా కలసిపోయి, మొదలు దగ్గర పెద్ద తొర్రలా ఏర్పడి ఉన్నది. కొరివి దెయ్యపువేషానికి అవసరమయ్యే వస్తువులన్నీ ఆ సాయంత్రమే ఎవరూ చూడకుండా, ఆచెట్టు తొర్రలో దాచేసి యింటికి తిరిగి వచ్చాం.

నాటకానికి బయలుదేరుతూ తాతయ్య యింటికెళ్లి వెంటతీసుకు పోయినాము.

రెండు మగతాబేళ్ళు పోరాడే దృశ్యం. ఇవి ఒకదాన్నొకటి చంపుకోవు. వెల్లకిలాపడిన తాబేలు ఓడిపోయి నట్లే లెక్క. అక్కడితో దాన్ని వదిలేసి గెలిచిన తాబేలు ఆడతాబేలు వెంట పరుగెత్తుతుంది.

ఆట మంచి 'రసకందాయం'లో ఉండగా, అతనితో చెప్పకుండా ముందుగా లేచివచ్చి, మర్రిచెట్టుదగ్గర కాచుకు కూర్చున్నాం. మేము వచ్చేయటం తాతయ్య కనిపెట్టలేదు.

మా డేవిడ్ వేషం వేసుకున్నాడు. ఇంట్లో వాళ్ల అక్కయ్యతో చెప్పకుండా తెచ్చిన నల్లకోక, నెత్తిన కుంపటిలో మంచి నూనె దీపం, చేతిలో కొరివి, తలకి తెల్ల జనపనారతో చేసిన విగ్గు, ముఖానికి మసి, కళ్ల చుట్టూరా తెల్లటి సుద్దగీతలు — వాటితో డేవిడ్‌ను చూసేసరికి మాకే వణుకు పుట్టుకు వచ్చింది. క్షణంలో తేరుకుని, ముందు ముందు తాతయ్య పడేకంగారును ఊహించుకొని అందరూ నవ్వుకున్నాం.

ఒకవేళ తాతయ్య ఎవరితో నన్నా కలిసివస్తే మేముచాల నిరాశ చెంది ఉండేవాళ్ళము. కాని అలా జరగలేదు. తాతయ్య చేతికర్రకి ఉన్న 'కంచు అందె' మోత వినిపించింది!

తాతయ్య చెట్టుదాటి నాలుగడుగులెయ్యగానే కుంపటిని, కొరివిని వెలిగించి సిద్ధమైనాడు డేవిడ్.

వెనకాలేవెళ్ళి, తాతయ్యను సమీపించి కంఠస్వరం మార్చి గట్టిగాఅరచాడు!

"ఒరే! తాతయ్యా! ఆగు... తప్పించుకుందా మనుకున్నావా?"

తాతయ్య ఉలిక్కిపడి, వెనక్కి తిరిగిచూచాడు. వెంటనే కళ్లు మూసుకొని, 'బాబోయ్'' అని అరచాడు.

"తప్పించుకుందా మనుకున్నావుట్రా? నేనెవరినో తెలుసా? అచ్చమ్మను రా! అచ్చమ్మను!!"

తాతయ్యపాపం వణికిపోయినాడు. నోటమాటరాలేదు.

"అ...చ్చ.. మ్మ...వా...?"

"అవునురా! అవును—నేనుచచ్చి

★ వినోదం, విషాదం ★

పోయానని మురిసి పోతున్నావా? చచ్చినా సాధిస్తానురా! దయ్యాన్నయ్యాను— దయ్యాన్ని...! నా బాకీమాట మర్చిపోయావుట్రా!"

తాతయ్యకి మహా ధైర్యంవచ్చేసింది!

"నీలాంటి దయ్యాలను లక్ష మందిని చూచానే! నువ్వేంచేసి ఏడుస్తావ్ ముసలిదానివి" అంటూ చేతికర్రపైకెత్తేడు!

ఆవేటు నిజంగా మావాడి బుర్ర మీదపడితే ఏంకాను? డేవిడ్ ధైర్యంచేసి కర్ర మీదపడకముందే, చేతిలోకొరివిని తాతయ్య మీదకు విసిరేడు! అది అతని చేకి తగిలి నేల మీద పడిపోయింది. తాతయ్య 'బాబోయ్!' అంటూ పలాయనం చేయబోయినాడు. కాని, ఆ 'దయ్యం' వదలలేదు.

"ఆగు— అడుగు ముందుకువేసేవంటే తల నూరు చెక్కలై అక్కడేపడి చచ్చిపోతావ్ ...! జాగ్రత్త! నాకు సమాధానంచెప్పి మరీకదులు!"

తాతయ్యపాపం 'రకీ'మని ఆగిపోయినాడు, పారిపోవటానికి కాళ్లు రాక.

"ఎప్పుడిస్తావురా నాబాకీ! చెప్పు! ఇవ్వకపోతే నిన్ను సర్వనాశనం చేస్తాను!" తాతయ్య కొంచెం దారిలోపడ్డాడు.

"ఇప్పు...డే...లా...గ!"

"మరెప్పుడురా! రేపొద్దున్నె నాబాకీ వడ్డీ పైసలతోసహా లెక్కచూసి, ఈచెట్టు తొఱ్ఱలో ఎవరూ చూడకుండా పెట్టు! ఏం? పెడతావా?" తాతయ్య నోరు తెరచి "ఉ!" అనగలిగాడు.

"అయితే యికవెళ్లిపో! రేపు గనుక ఈతొఱ్ఱలో నాడబ్బు లేకపోయిందంటేనా? జాగ్రత్త! వెళ్లిపో! ముసలిముండ ననుకున్నావా? తెలిసిందా? వెళ్లు... వెళ్లిపోవేరాఇంకా?

తాతయ్య పాపం వెనక్కిచూడకుండా పరుగెత్తాడు! మొదట మాకు నవ్వుగావున్నా చివరికి చాలా విచారం వేసింది!

తరువాత ప్రొద్దున్నే తాతయ్యను చూడటానికి వెళ్లాము. మాటిమాటికి ఉలిక్కిపడుతున్నాడు. రాత్రి కాలిన పుండుకు కట్టుకట్టేడు.

సాయంత్రం బడినుంచి రాగానే ఆచెట్టుదగ్గరకువెళ్లి చూచాము. ఒక కాగితపు పొట్లం కనిపించింది! విప్పిచూచుకున్నాము. దానిలో, నాలుగు పదిరూపాయలనోట్లు,

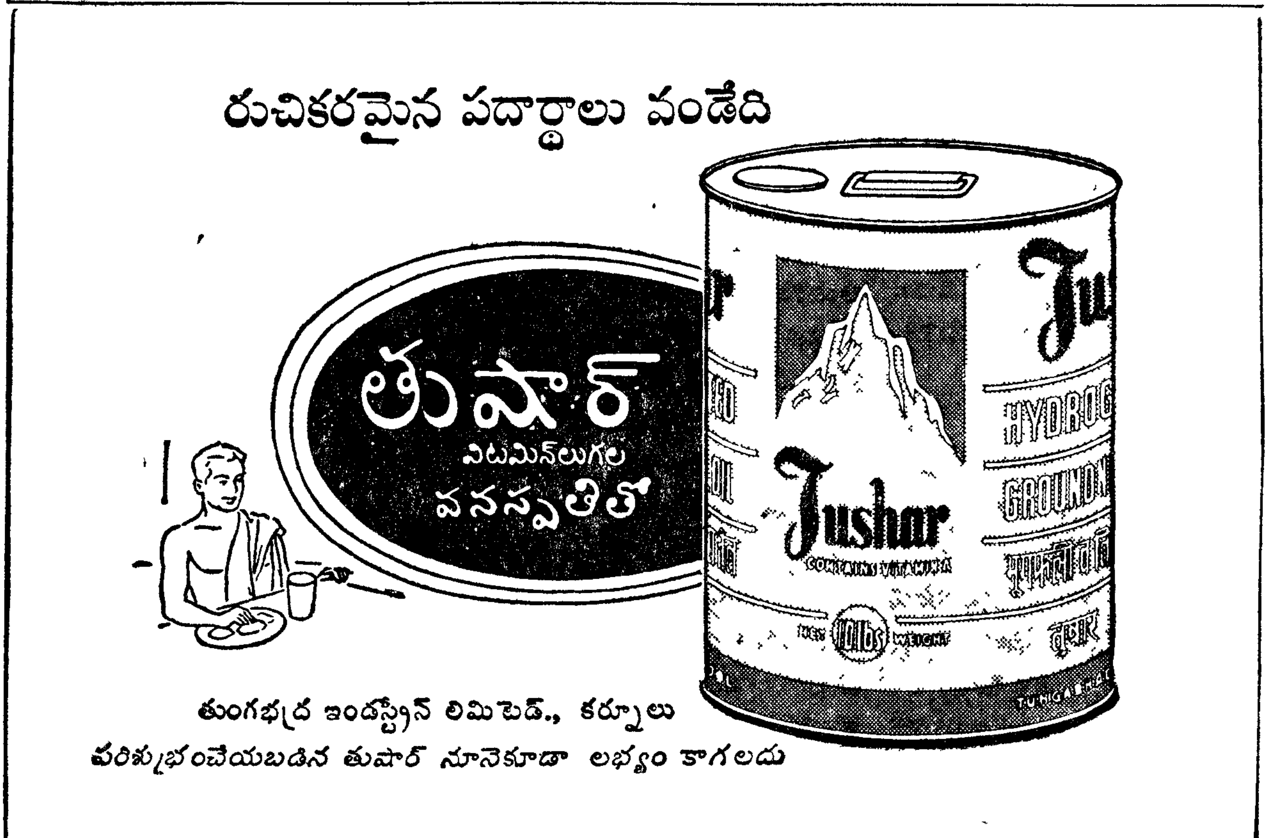

రెండు చిల్లరనోట్లు, (రూపాయ నోట్లు), ఒక అర్ధరూపాయకాసు, రెండుకానులు ఉన్నాయి.

డబ్బు చూడగానే మా ఉత్సాహం ఉబికింది. నాలుగు రోజుల పాటు తెగతిరిగి కొంత చేరుకున్నాం.

చేరుకోగానే ముగ్గురమూ కలసి తాతయ్యయింటికి వెళ్లాము. గుమ్మంలో ఆయనభార్య తలమీద చెయ్యి వేసుకొని కూర్చున్నది. మమ్మల్ని చూడగానే ఆమె ఒక్కసారిగా భోరుమన్నది! "అయ్యో నాయనా...!ఇంకెక్కడి తాతయ్యగారండోయి! ఆముసలి దెక్కడ దాపరించిందో నాయినో...!" అని బావురుమన్నది!

మేము నివ్వెర పోయినాము. నోటమాటలేదు. వణుకు పుట్టింది.

"ఏమయిందండీ!" అన్నాడు డేవిడ్ కొంచెం సంబాళించుకుని.

"ఏముంది నాయినా? మొన్న ఆపాడు వీధినాటకానికెళ్ళిన తెల్లవారిన దగ్గరనుంచి ఒకటే పరధ్యాన్నంగా ఉంటటం! మాటిమాటికి ఒకటే ఉలిక్కి పడ్డం! అదిగినా నాతో ఏమీ చెప్పలేదు. రెండోనాడు బాగాజ్వరం కాసింది. ఆరాత్రల్లా కలవరింపులు — ...! అచ్చమ్మ బాకీ... అని, మధ్య మధ్య 'బాబోయ్' అని ఉలిక్కి పడేవారు — ఆరాత్రే ఎక్కడికో లేచివెళ్ళి పోయారు బాబోయ్!! అదెక్కడ దాపరించిందో... దాని బాకీపాడుగాను...

"దయ్యమై ఆయన్ను తీసుకపోయింది గామాలు దేముడో...!" అంటూ గోలపెట్టింది.

మేము స్తంభించి పోయినాము. తేరుకొని ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నాము. ఆసమయంలో ఆవిడను ఓదార్చాలనికూడా తెలియక చరచరా నడిచివచ్చేశాము.

కొంతదూరం రాగానే డేవిడ్ చేతులతో ముఖాన్ని కప్పుకుని గట్టిగా భోరుమన్నాడు. అప్పటి వరకూ అణచిపెట్టుకున్నాము కాని మేముకూడా బావురుమని ఏడ్చాము.

ఎంత ఏడిస్తేమాత్రం లాభమేముంది, అఘాయిత్యం జరిగిపోయిన తరువాత! ఆతరవాత తాతయ్య ఏమైనాడో, ఎవరికీ కనిపించలేదు. ★

నళిని

(84-వ పేజీ తరువాయి)

చేతులు తీసుకుంది. రెండు చేతులమీద బొబ్బలు.

"ఏమిటిలతా! యీబొబ్బలు" అని అడిగింది బాధగా...

"ఇవాళ అన్నము వారుస్తుంటే చెయ్యి కాలింది వదినా... రోజూ మామూలే. వదిన నువ్వురావూ! నేను యీ అవస్థలు పడలేను వదినా..." అని నళిని వళ్లో తలపెట్టుకుని బోరున విడ్చింది. లతని కౌగిలించుకుని... నళిని ఎంతసేపు ఏడ్చిందో!

రంగనాథముగారు లోపలికివచ్చి... "ఏమిటేలలీ" అని అడిగారు "బండితెండి నాన్నా!... నేను నాయింటికి వెళ్తున్నాను" అందినళిని దృఢంగా!..

రంగనాథముగారు సంతోషముతో మారు మాట్లాడలేదు... "అల్లాగేనమ్మా" అంటూ బయటికి నడిచారు. ★

25 Persons are awarded prizes in our competition No 34, 1st prize 1, H G Vdshi bhai, Surendarnagar, (2) S. Isw ran, Tiruchendur, (3) T. P. Swaminathan, Madras, 3rd prize 20 and 4th prize 2 persons. Full particulars against 0-4-0 annas stamps

గెలవండి 25,000 గెలవండి

రిజిష్టర్డు నెం 628 — పోటి నెం 36

సీలువేసియున్న మా అఫిషియల్ సొల్యూషన్ మెసర్సు ప్రీమియర్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్, మద్రాసు వారివద్ద డిపాజిట్టు చేయబడియున్నది వారి అధికారముతో అది ప్రకటించబడును ప్రథమ బహుమతి ఆల్ కరెక్టు రు 12,500 రెండవబహుమతి, మొదటి రెండు లైనులు కరెక్టు రు. 6,500 మూడవ బహుమతి, మొదటి ఒక లైన్ కరెక్టు రు. 3,500 నాలుగవ బహుమతి మొదటి రెండు నెంబరు కరెక్టు రు 2,500 మాకీ సొల్యూషన్ ప్రకారం నిలువుగా, అడ్డంగా యేలైనా వుండవచ్చును

RAISING COMPETITIONS

KEY S NO 34 #122 TO 137-58

130	125	137	126
127	136	124	131
128	135	123	132
133	122	134	129

We hereby certify that the above is the solution to original deposited with us by Raising Competitions No 34 on 31/1/55 in a sealed cover which was opened in our presence to day and that a copy of the above solution has been lodged with the Bank.

For The Premier Bank of India Ltd.

Asst. Agent, Madras

486

ఆఖరు తేది 28-3-55 ఫలితములు 12-4-55

ప్రవేశ రుసుము ఒక ఎంట్రీకి రు. 1/-; 6 ఎంట్రలకు రు 5/-; 14 ఎంట్రీలకు రు 10/-

సాల్వ్ చేయవలసిన విధానము :—ఈ చదరములో 114 నుండి 129 వరకు గల అంకెలు నిలువునా అయినూ అడ్డముగా ఎటు కూడినా 486 వచ్చేట్లు వేయాలి ఒక అంకె ఒకమారే వాడాలి సాదా కాగితము మీద ఎన్ని ఎంట్రిలైనా పంపవచ్చును ప్రతి ఎంట్రీకింద, పోటీ పంపువారు తమ పేరు అడ్రసు స్పష్టంగా పెద్ద అక్షరాలతోను, అంకెలతోను ఇంగ్లీషులో వ్రాయాలి. సొమ్ము క్రాస్ చేసిన ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డర్లు గాగాని, మనియార్డర్లుగాగాని పంపవచ్చును మనియార్డరులైనచో మనియార్డరు రశీదులు పోటి యెంట్రీల వెంట పంపవలెను ప్రతి మనియార్డరు ఫారమునకు జతపరుచు కూపనులో సొమ్ము పంపువారు తమ పేరు, అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను 'వసూలును బట్టి బహుమతుల సొమ్ము మారుచుండును." ఈ పోటీలో మేనేజరు తీర్మానము ఆఖరు చట్టబద్ధమైనది. 0-4-0 స్టాంపులు పంపినచో పోస్టులో ఫలితముల లిస్టు పంపబడును. మా ప్రత్యేకరూల్సు, షరతులు బాగా తెలిసినవారే పోటీలో పాల్గొనవలెను

THE RAISING COMPETITIONS No. 36, 28 (3), Thandavaraya Gramani St., MADRAS-21.